

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: „Nyáron nagyon hideg van...”

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.
(Hely)

1921. 6. 26.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

551.52

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymoda 1920

„Nyáron nagyon hideg van...”

Téli sportörömök júniusban. — Légriport a hideg időjárásról. — Höember a strandon. — „Friss meleg cseresznyét tessék.” — „Höemelkedés, elvélve csapadék.”

avaszevi kánikulában télvíz idők kegyetlen zordságát lehelte a magas Észak jégsapos hókirálya, s a budapesti utca fizionómiája bámulatos gyorsasággal nyerte vissza a télutói hónapok szénségben szenvedő főváros didergő képét. A 30 fokos Celsius jóvoltából elhanyagolt szén- és fakereskedések pangó üzleti forgalma hirtelen ismét kulmináns pontba szökken, s a már-már elfelejtett sorbaállók sötét kigyózó vonala újból felrajzolódott a szürke bérházak vigasztalan alapítására. Valami csodálatosan groteszk, régen nem látott szín- és rajzvegyületet mutat Budapest képe a nyár és tél e ritka összeölekezésének idején. A dunaparti korzó muszlinruhás démonjai és porcellán nadrágos arslánjai sietve váltották fel lenge öltözköket garderoujuk őszi és téli darabjaival és az üresen asító Buchwald-széksorok között végigrohanó fagyos szélrohama a nyári álmukból felzavart téli-kabátok és prémek naftalinkilézését hömpölygeti. A napfürdő csokoládészínű matadorjai fázósan bujnak felhajtott kabátgallérjuk mögé, míg a nők sokkal több biztonsággal dacolnak a zord nyári idővel, nyakuk köré kanyarított kék és fehér rókaprémeik védelme alatt.

A nyárba szakadt téliidő, ami 30 év óta nem fordult elő Középeurópában, arra készítetett, hogy körsetát tegyünk a fővárosban.

Első utunk a Margitszigeti strandfürdőbe vezetett. Mintán a zálogházból külön e célra kiváltott télikabátunkat gondosan begomboltuk, s az amerikai jótékonyági pamutból készült sálunkat nyakunk köré csavarintottuk, bátran nekivágtunk a sziget hófúta utainak. Legnagyobb meglepetésünkre a strandon nyüzsgő élet fogadott bennünket. Őszinte bámulattal adóztunk a sport e lelkes

hiveinek, akiket valószínűleg a testedzés iránt érzett belső hevület fűtött annyira, hogy a fagypon alatti hőmérsék ellenére is vékony fürdőruhában élvezhették a nyári tél örömeit. A elkerített Dunág, amelyben csak nemrégiben vidáman lubickolt Budapest aranyifjúsága, most tükörfényesre fagyott felületet mutatott, amelyen fürdőkosztümös nők és uszónadrágos férfiak serege száguldott a faltpas szandálokra erősített koresolyákon. A „plage” homokját több centiméteres hótakaró borította, s élvezetes látványt nyújtott a hangos gyermekereg, amint angy uszónadrágosan hóbuckákat hordott össze, amelyekből hozzáértő kezek

hővidesen megformálták a höembert. A nehéz hófelhők mögöl olykor előbukkanó nap olyannyira őszinte csodálattal szemlélte a júniusvegi höembert, hogy szemével már majd felfalta, amikor újabb felhőgomolyag zárta el előle a kilátást, s mentette meg a veszélyben forgó höember életét. Miközben

a strandfürdő sportéletét szemléljük, a szemben lévő budai hegyekből áthangzott a ródhizók rivalgása, amint kis szánkóikon szédületes iramban csuszta le a meredek hegyoldalon. A strandról egyenesen a dunaparti zöldség- és gyümölcs piacra mentünk. Az abnormis időjárás első eredménye itt természetesen az volt, hogy visszahozta az elmúlt tél horribilis magas árait. A nagykendős kofák lefől sétálgattak káposzta, kalarábé, tök és ujbungonya hegyei előtt, s az elérhetetlen áráktól megremült vevőközönségnek odadobott grombaságok között gémberedett ujjaitak melengették. A piac szencziációját az egyik élelmes kofa csinálta, aki a járdá szélére állította a padlásról előhozott gesztenyesütőjét és a piros parázsos vigan sütötte a ropogós meggyet és cseresznyét.

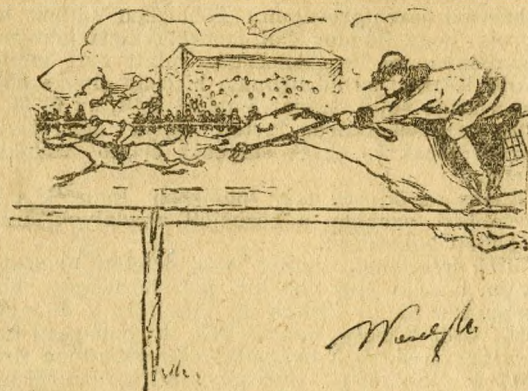
— Friss, meleg cseresznyét tessék! Harsogta a kofa és a didergő vásárlók valóságga megrohan tak a leleményes cseresznyesütő, hogy a meleg és mégis friss gyümölcscsel felmelegítsék magukat.

A Dunaparttól a Városligetnek vettük utunkat. Az Andrassy-uton fagyos szél söpört végig, s nagy esomókban rázta le a havat a zöldlombos gesztenyefákról. Minthogy az iskolákban a hideg időre s a még mindig üresen álló szenes pincékre való tekintettel pót — nyári — szénzünetet rendeltek el, a nebulók egész raja lepte el az utat, s szín indián üvöltések közben javította a kedvezményes köztisztviselői cipőtalpat a sikosra fagyott aszfalton. A kávéházi terraszok vendégeit a hideg időjárás nem tulságosan érintette, mert a tulajdonosok mindenütt nyitott parázsas kályhákat állítottak.

tak fel, s a téli bundákba nyakig burkolódzott kávéházi ós-törzslátogatók ezek körül csoportosulva, szívták hosszú szalmaszálakon a frissen melegített párolgó fagyaltot és jegeskávéét. Künnt a Ligetben az elhagyatottság szomorú érzése szállta meg szívünket. Schol egy lélek a hófúta utakon, a tóparti padok szerelmespárjaik hagyottan busonganak a közelgő december után, amikor talán melegebb fuvalmak simogatása alatt új életre ébred a természet és vele együtt a szerelmes szívek hevülete is.

Ezekután még csak arra voltunk kíváncsiak, vajjon miként zajlik le télvíz idején a híres magyar Derby-meeting az alagi versenypályán. Nem kímélve pénzt és fáradságot, a nyugati pályaudvaron vonatra ültünk és a hófúvás okozta másfélórás késéssel megérkeztünk Alagra. Éppen jókor, mert alig tettük lábunkat a pályára s furtuk át magunkat a téli bundás fogadók tömegén, máris lecsöngötték az első magyar Derby startját. Távsövényen kitűnően megfigyelhettük, hogy a lovak csak nagy nehézséggel haladtak előre a sikamlós, fagyott pályán, s noha patáikat vastag zsákdarabokkal burkolták, egynémelyik mégis el-olvágódott, s csak nagynehezen tudott talpraállni. Amint a mezőny a célpont felé közeledett, a tribünök közönsége szinte magából kikelve ordította:

— És mégis a pölöskei ló nyeri. Eljen Vatinius! Valóban. A közelgő telivérek közül mindjebban kivált az egyik, s miközben messze megelőzve társait, elsuhant a célvonal előtt, megfigyeltük, hogy a ló nyakára vastag asztragan prémet csavartak, a szoké pedig vállig érő muffokkal védelmezte karjait a hidegtől. A verseny minden nagyobb ese-

mény nélkül ért véget s mindössze az a néhány szerencsétlen játékos keltett szánalmat, aki a bookmakereknél még a nadrágját is elvesztette s a zuzanrás időben ugyancsak vacogva tért vissza a fővárosba.

Végezetül fölkerestük a jó öreg Sziriusz időjóst, hogy megkérdezzük, milyen időt tippel júliusra. Sziriusz hosszu ősz szakállát simogatva válaszolt:

— Julius első felében hűvös, szeles időjárás, kevés viharral. 15-től a hónap végéig lényeges hőemelkedés, elvélve esapadékkal.

Elvélve becsapaték, gondoltuk, mint ahogy elvélte az öreg a június hónapra vonatkozó szépidős jóslatát.

h. i.